

Rafael Niubò i Baqué. CANDIDAT D'ERC FUTUR A LA SECRETARIA GENERAL D'ESQUERRA

«El 2014 és l'equivalent independentista del que van ser els Jocs Olímpics»

Niubò defensa que els catalans s'han dotat de grans projectes per fer un pas endavant. I el referèndum del 2014, diu, n'és un. Però no amaga que, perquè sigui viable, ERC s'ha de convertir en el «primer partit polític del país». Per això planteja que creixi a partir de la «solvència»

ODEI A.-ETXEARTE

● Era necessari que sortís del govern per la campanya?

—«He traspasat les meves funcions a Josep Maria Jové perquè crec que no pots estar cobrant d'una cosa i fer-ne una altra.»

—Hi pot tornar si no guanya les eleccions.

—«Sí. El que estic plantejant no és un problema polític sinó ètic.»

—Però vostè fa tàndem amb Ernest Benach, que és el president del Parlament...

—«Ell no ho té tan senzill, no és tan fàcil prendre aquesta decisió. És una situació similar a la que tenen els tres candidats que són diputats. Cadascú opera com creu.»

—Els crítics plantegen una renegociació del pacte de govern i Joan Puigcercós parla d'actualitzar-lo. Per què vostès no ho volen?

—«Renegociar implica que la negociació no ha estat bona, genera malafiança als socis actuals i imprimeix un estil inestable.»

—Encara que l'acord no inclogui qüestions clau com ara la gestió del Prat o abordi una resposta al Tribunal Constitucional...

—«Una cosa és l'acord de govern, que respon a un projecte, i una altra són les incidències que poden sorgir. Que s'hagi signat un acord no significa que hagi de renovar-lo quan s'acaba. Ara bé, el que no pot pensar la gent és que els acords amb nosaltres són paper mullat.»

—Diverses candidatures proposen respostes si l'Estatut és tombat o retallat. I vostès?

—«Ens ho mirem amb calma i serenitat, a diferència dels altres. Quan passi farem el que s'ha de fer: defensar el que ha aprovat el poble de Catalunya. No podem preparar solucions per problemes que encara no s'han produït. Això és instal·lar-se permanentment en una situació depressiva.»

—Però els socis del govern no haurien de con-

► **De l'esport a la política.** Rafael Niubò (Barcelona, 1956) va entrar a ERC el 1994, procedent del món de l'esport. Va ser elegit president de la Federació de Barcelona el 1999 i, el 2004, va ser nomenat secretari general de l'Esport. Ara és

secretari general de la Vicepresidència però n'ha cedit temporalment les funcions per dedicar-se a fer campanya: aspira a ser secretari general d'ERC. La seva candidatura mai no ha amagat la seva proximitat amb Josep-Lluís Carod-Rovira. / Q. PUIG

sensuar abans una resposta unitària?

—«Em costa molt pensar que els partits que van defensar l'Estatut no ho facin ara. On s'ha vist que un tribunal pugui jutjar la decisió d'un poble? No es podrà fer res més que defensar l'Estatut.»

—Abans, però, hi ha el nou finançament. On són les línies vermelles, què no acceptarà ERC?

—«El que no pot ser en cap dels casos és que tinguem necessitats en educació, sanitat, infraestructures, no les puguem pagar i haguem de tenir una paciència infinita. Aquesta és la línia vermella real que afecta les persones. S'ha de complir la llei.»

—La seva proposta estel·lar és el referèndum del 2014. Quin full de ruta dibuixen per aconseguir-lo?

—«De vegades els catalans, per fer un salt endavant, ens hem hagut de dotar de megaprojectes, com l'exposició universal del 29 o els Jocs Olímpics del 92. El 2014 és l'equivalent independentista del que van ser els Jocs. Per arribar-hi, s'han de crear les condicions; igual que en els Jocs Olímpics, que et comences a preparar sis anys abans. Han de passar diverses coses: que s'aprovi la llei de consultes populars, que una majoria de diputats al Parlament insti el govern a convocar el referèndum i que se celebri. A partir d'aquí, com més força tingui ERC, més capacitat d'èxit. Què passaria si tinguéssim 75 diputats el 2010? El govern central veuria que hem agafat la directa cap al referèndum. No tenir-los significa que hem de procurar que altres s'impliquin més. Sense créixer molt serà impossible: ERC ha de ser el primer partit polític del país.»

—ERC havia confiat el seu creixement a esgarapar vots al PSC. Les últimes eleccions demostren que era una estratègia equivocada?

—«Nosaltres hem de créixer sobre la coherència de l'eix nacional i social i no hem aconseguit consolidar aquest espai, en què hi ha 1,4 milions d'electors. Hem d'analitzar per què no ens voten. Jo crec que consideren que no som fiables. Per això diem que el creixement s'ha de fonamentar en la solvència: la gent ha de pensar que el que diem ho complim. D'aquí que plantejgem que el problema dels peatges quedi solucionat aquest mandat: que les persones no paguin en un radi de 30 km des d'on entren, cinc dies a la setmana, i que l'ocupació dels cotxes sigui com a mínim de dues persones.»

—Vol dir que no hi ha-

gi cops de volant. Però les consultes a la militància que proposen, no compliquen la presa de decisions?

—«Ningú discuteix a les grans companyies que els accionistes expressin el que creuen, i algunes en tenen més que militants té ERC. El nostre capital són les persones, i com més les

perdre talents, perquè els millors formin part de la direcció del partit.»

—I, si perden, voldran ser a l'executiva.

—«Ens posaríem a disposició. Tenim gent amb talent i capacitat per oferir coses al partit.»

—Veu possible un pacte abans del 7 de juny?

—«A mi m'agradaria que

“

PACTE DE CANDIDATURES

Seria bastant responsable que no juguéssim a una partida de pòquer infinita

PONTS DEMPEUS

Segurament es deuen poder creuar tots encara, en les dues direccions

”

involucrem, més possibilitats d'èxit tindrem. És injust que es digui que les bases són el caos.»

—Volen que auditories externes controlin els comptes. Fins ara la gestió no ha estat bona?

—«Hem parlat de com ho gestionaríem nosaltres: volem implantar una ISO de qualitat al model polític. Quan parlem de transparència, volem que els comptes els auditin fora i que els compromisos que adquirim es vigilin també des de fora, avançant-nos al fet que els electors ens facin posar vermells.»

—A la nova direcció hi han de ser representades totes les candidatures?

—Serà bo que sigui així. Excepte que hi hagi una sorpresa espectacular, ningú tindrà una majoria després de les eleccions. Seria absurd que algú que té certa representació no hi posi el coll. Tothom hi ha de treballar.»

—Si vostès guanyen, per tant, convidaran els altres a entrar-hi.

—«Quan guanyem trobarem el sistema per no

fóssim capaços de sumar. No sembla fàcil i les altres candidatures haurien de dir que estan per la feina. Però jo crec que seria bastant responsable que no juguéssim a una partida de pòquer infinita i decidíssim començar a treballar plegats. Perquè el dia 14 ho farem, encara que entenc que la gent vulgui mesurar forces.»

—Se senten més a prop dels crítics que de Puigcercós?

—«Depèn. Estem a prop que la gent vegi que ERC s'ha fet gran, que és un partit seriós i de fiar i que ha superat les crisis de creixement.»

—Si hi ha un resultat ajustat en les eleccions, es podrien perpetuar les tensions?

—«És política ficció. No ho sé. Però possiblement tot dependrà de les relacions humanes.»

—I els ponts estan dempeus o trencats?

—«Que jo sàpiga, no se n'ha trencat cap. Per tant, segurament es deuen poder creuar tots encara, en les dues direccions.»